

L944 27-973/1

Kedves jó Lukács elvtárs!

Engedje meg, hogy én is beálljak a gratulálók hosszú sorába. Hiszen olyan büszkék vagyunk mindnyájan magára!

Olyan nagy luxusa ennek a kis országnak, hogy egy ilyen nagy tudósa van!

Lukács elvtárs, én nem is a tudóst akarom köszöntenéi Magában, hanem azt az embert, akihez mindnyájan elmegettünk, amikor valami bajunk volt.

Mikor rámszakadt a legnagyobb baj, ami velem, vele történhetett, akkor én nagy fájdalomban legelőször Magához mentem két kis gyermekemmel együtt. És bizony sohasem felejttem el, hogy hogyan fogadott és hogyan igyekezett segíteni.

Még csak nem is a segíteni akarás volt a legtöbb, amit kaptam Magától, -hiszen akkor én már körülbelül tudtam, hogy rajtunk senki sem segíthet, -nem az, hogy van egy ember, aki olyan meleg emberséggel fogad mindenkit, és bár mindenki sejti a nagyságát, mégis olyan nagy közelségben van mindenkéhez.

Tudjuk azt mi mind, Lukács elvtárs, hogy a Maga nagy elvtársi humanizmusa még nagyobb, mint a tudománya. Ezért talán nem is jár érdemrend, de ez talán a legnagyobb érdem.

Na nem bántom tovább, Lukács elvtárs. Öszinte szeretettel üdvözlöm.

1955.IV.13.

Kelen Jolán

MTA FIL. INT.

Lukács Arch.

144627-873/2

Kedves Lukács elvtárs!

Itt küldöm a Józsi 75. születésnapjára megjelent cikket, amelynek érdekes része védőbeszédének egy darabja. Tulajdonképpen nem is volt az "védő"-beszéd. Egész beszéde eriai enciklopédikus műveltségre, főlényes okosságra és nagy hitére vall. Legérdekesebb számomra gúnyolódása, amelyet bírái csak részben értettek meg. Helyesen írta róla a Népszava, hogy "jé-indulatú elnézéssel" kezelte bírait.

Ettikai szempontból nemcsak Korvin Ottó egyénisége érdekes, hanem a tudatosabb Józsié is.

Ha hozzájütek majd ahhoz, hogy Márossikról írassak, akkor - ha megengedi - felkeresem. Mindig nagy élmény számomra, ha Önnel beszélhetek. Nemcsak végtelen okosságát élvezem, hanem azt a nagy humánusit is, ami Önből árad.

Egyelőre a Munkásmozgalmi Lexikon egyes címszavaival veszedöm, ami rettenetes bogarászás, de - miután ez intézeti feladat - nem vonhattam ki magam e munka alól.

Budapest 1967 ápr. 27.

Nagy elvtársi és baráti szeretettel

Kelenyolán

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.